

Af dybt, dybt kaos, Gud, til dig

Martin Luther 1524
Signe Gjessing 2016

Michael Bojesen 2016
Arr. Anders Olesen 2019

S
A

1. Af dybt, dybt ka - os, Gud, til dig skri-ger jeg, o lyt.
2. Hos dig er nå - den e - ne til, ved synd af dig til - gi - vet.
3. Og der - for hå - ber jeg på Gud, og ik - ke på mit e - get;
4. Og om alt ind i nat - ten går helt til næ - ste mor - gen
5. Og er af syn - der hos os fuldt, Gud har nå - de nok. Hans

T

5

S
A

Vend dit ø - re hen mod mig, mod bøn - nen så for - knyt. For
Vo - res ind - sats er et spild selv midt i hjer - te - li - vet. For
i ham hvi - ler hjer - tet ud, så trygt på god - heds - le - jet. For
hvi - ler jeg i Gud; for - mår at und - fly tvivl i sor - gen. Vi
hæn - der hjæl - per me - re huldt, end der er syn - ders flok. Han

T

9

S
A

hvis du først vil ha - ve set, den synd og u - ret som er sket. Gud,
dig kan in - gen bry - ste sig, en - hver må ry - stes for - an dig. Og
mig blev go - dets ord til - sagt, det er min trøst og tryg - ge pragt. Jeg
har som Is - ra - el for - hån - den ånd at ska - bes ud af ånd - en,
e - ne er den go - de hyr - de, lø - ser Is - ra - el af byr - den,

T

13

S
A

hvem kan da be - stå? Gud, hvem kan da be - stå?
le - ve i din nå - de, og le - ve i din nå - de
ven - ter alt der - af, jeg ven - ter alt der - af.
bi - e på hans Gud, bi - e på hans Gud.
på - lagt ham af synd, på - lagt ham af synd.

T